

Met het overlijden van Frater Isidorus, Johan Nieland, verliezen wij een markante figuur binnen onze gelederen. Johan, geboren in Kiel-Windeweer (Groningen), is het tiende kind in een gezin van twaalf kinderen. Hij is een goede leerling met een uitzonderlijke aanleg voor rekenen. Korte tijd is hij werkzaam in een modezaak als jongste bediende. Omdat hij echter nog leerplichtig is, gaat hij terug naar de Mulo. Op 14-jarige leeftijd maakt hij kenbaar dat hij het klooster in wil. Zijn neef, Frater Camillus Heikens, brengt hem en zijn ouders in contact met de Fraters van Utrecht en zo komt Johan op het Juvenaat waar hij zijn Mulo afmaakt.

Na het Noviciaat behaalt hij zijn Onderwijzersakte en tegelijk de wiskunde akte L.O. Zijn twee wensen zijn uitgekomen. Kloosterling worden en onderwijzer.

Al in zijn jonge jaren en ook later in zijn opleidingstijd en latere jaren heeft muziek een belangrijke plaats in zijn leven. Tot op hoge leeftijd speelt hij dwarsfluit. Eenmaal voor de klas behaalt hij de hoofdakke en het diploma HBSB. Hij is nu bevoegd als docent aan de Ludgerus kweekschool. Naast zijn taak als leraar wiskunde, surveillant en sportleider is hij daar ook nog drie jaar overste. In de schamele vrije tijd weet hij zijn volleybalteam tot op hoog niveau te stimuleren. In al die jaren valt hij op door zijn grote kennis en aanleg en krijgt hij het advies om verder te leren. Dat doet hij aan de Universiteit in Amsterdam. Hij studeert af als drs. in de filosofie van de wiskunde met wiskunde en natuurkunde met de bevoegdheid voor het geven van sterrenkunde.

Door het overlijden van zijn Professor dr. Beth heeft hij zijn doctorale studie nooit kunnen afronden.

Dat dit alles niet ongezien blijft blijkt uit het feit dat Isidorus op 39-jarige leeftijd gekozen wordt tot lid van het Algemeen Bestuur. Deze taak zal hij 28 jaar volbrengen. Een heel ander vakgebied maakt hij zich nu eigen. Hij verdiept zich in de onderwerpen en weegt zaken tegen elkaar af. In al die jaren is hij de stimulerende kracht in de ontwikkelingen rond Indonesië en Kenia. Zijn kundigheid is vooral de meningen en visie van anderen samen te vatten.

Na de beëindiging van zijn bestuurstaak wordt hij gevraagd om in Kenia Novicemeester te worden bij de broeders van Onze Lieve Vrouw van Altijd durende Bijstand, een jonge Afrikaanse broedercongregatie. Hij is er niet alleen Novicemeester maar schrijft op verzoek van Aartsbisschop Okoth een regel voor deze jonge broeders. Met zijn spirituele bagage en zijn kennis van het kerkelijk recht wordt deze regel een document dat tot op de dag van vandaag een belangrijke handreiking is voor deze jonge religieuzen.

Eenmaal terug in Nederland zit hij niet stil. Isidorus verdiept zich in kerkelijke documenten.

Hij leest, studeert en overweegt nog steeds om zijn dissertatie af te schrijven maar het ontbreekt hem aan een begeleider die hem kan steunen en adviseren. Hij ziet het als een taak die op hem wacht en, zo zegt hij in een interview, 'Misschien blijft dat wel zo', is zijn eindconclusie. Daarnaast verzamelt hij de necrologieën van overleden medebroeders en legt een 'Dodenboek' aan, dat dagelijks open ligt bij onze kapel.

Ook werkt hij, op verzoek van het Bestuur, aan de opzet en samenstelling van ons maandelijks meditatieboekje Revo dat hij tot in de puntjes verzorgt.

In al die jaren heeft hij ook nog een andere belangstelling ontwikkeld, het houden van pelgrimages en bedevaarten.

Isidorus is geen man van gewone vakanties. Als een van de nadelen noemt hij het ontregeld raken van zijn gebedsleven. Hier raken we de snaar die deze bescheiden, trouwe en wel zeer eenvoudig mens typeert. Ondanks zijn hoge begaafdheid en uitzonderlijk grote kennis is Isidorus altijd heel eenvoudig gebleven. Zijn gebedsleven blijkt de noodzakelijke bron om het vol te houden. Zijn kennis en inzicht is gestoeld op wijsheid die gedragen wordt door contact met zijn diepere lagen. Zijn vele pelgrimages en bedevaarten, waarover hij zeer boeiend weet te schrijven, zijn voor hem ontspanning en daarnaast een voedingsbodem voor zijn religieuze leven. 'Religieus zijn', zo zegt hij, 'betekent voor mij dat je je leven inricht met God aan je zijde. Wandelen met God. Mijn hele leven heeft daar mee te maken. Of ik nu voor de klas stond of muziek maak'.

De dwarsfluit is stil gevallen, de vele boeken liggen onaangeroerd. Gesterkt als Isidorus zich weet door Maria, die hij zich tot voorbeeld en hulp weet, heeft hij zijn rijke en vruchtbare leven in vol vertrouwen en overgave teruggegeven in de handen van zijn Schepper. Gelukkig is hem een lange lijdensweg gespaard gebleven. Isidorus bedankt voor wie jij was en wat je voor ons en voor je familie vrienden en bekenden hebt mogen betekenen.

Je medebroeders

Voor uw belangstelling en meeleven, na het overlijden van frater Isidorus, zeggen wij u hartelijk dank.

Namens de familie, J.B. Nieland

Namens de Fraters, Frater Wilfried van der Poll, Overste

In dankbare herinnering aan

Frater Isidorus Nieland

* 13 juli 1927 te Kiel-Windeweer

† 14 oktober 2017 te De Bilt

Hij was sinds 15 augustus 1945 lid van de Congregatie van de Fraters van Onze Lieve Vrouw van het Heilig Hart.

Zijn lichaam is 19 oktober 2017 te ruste gelegd op het kloosterkerkhof aan de Schorteldoeksesteeg in De Bilt.